

§ 3. 1. Poczynając od dnia 1 grudnia 1970 r. kwoty najniższych rent inwalidzkich dla inwalidów wojennych i wojskowych wynoszą:

Rodzaj renty	Wysokość w złotych
renta inwalidzka z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą wojskową dla:	
inwalidów I grupy	1.810
inwalidów II grupy	1.160
inwalidów III grupy	780
renta inwalidzka z tytułu inwalidztwa nie pozostającego w związku ze służbą wojskową dla:	
inwalidów I grupy	1.210
inwalidów II grupy	910
inwalidów III grupy	710

2. Kwota renty najniższej ustalona dla inwalidów I grupy obejmuje również dodatek z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów.

3. Podane wyżej kwoty najniższych rent mają zastosowanie do odpowiednich rent inwalidzkich przysługujących na podstawie przepisów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 6—8.

§ 4. W związku z nowymi kwotami najniższych emerytur i rent inwalidzkich, świadczenia wypłacane:

- 1) w wysokości ustalonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1968 r. w sprawie najniższych emerytur i rent (Dz. U. Nr 3, poz. 17) — podlegają podwyższeniu o kwotę 60 zł, tj. do kwot podanych w tabelach w § 2 ust. 1 i w § 3 ust. 1,
- 2) w wysokości wyższej niż ustalona w tym rozporządzeniu, lecz niższej od kwot podanych w tabelach w § 2 ust. 1 i § 3 ust. 1 — podlegają podwyższeniu do tych kwot.

§ 5. 1. Osobom pobierającym emerytury i renty inwalidzkie nie przekraczające 1.500 zł (wraz z wszystkimi wzrostami i dodatkami, z wyjątkiem dodatków rodzinnych) i posiadającym na wyłącznym utrzymaniu małżonka przysługuje:

- 1) dodatek w wysokości 60 zł — jeżeli emerytura lub renta nie podlega podwyższeniu w myśl § 4,
- 2) wyrównanie w wysokości różnicy pomiędzy kwotą 60 zł a kwotą, o którą emerytura lub renta została podwyższona w myśl § 4, jeżeli podwyżka była niższa niż 60 zł.

2. Dodatek lub wyrównanie, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od tego, czy emeryt lub rencista pobiera dodatek rodzinny na małżonka.

Przykład.

Emeryt posiadający na utrzymaniu żonę, pobierający przed wejściem w życie uchwały emeryturę w wysokości:

- 1) 1.320 zł — otrzyma dodatek w kwocie 60 zł, gdyż emerytura jego nie ulega podwyższeniu w myśl § 4,
- 2) 940 zł — otrzyma wyrównanie w kwocie 40 zł, gdyż w myśl § 4 pkt 2 emerytura jego ulega podwyższeniu do 960 zł, tj. o 20 zł,
- 3) 900 zł — nie otrzyma dodatku ani wyrównania, gdyż w myśl § 4 pkt 1 emerytura jego ulega podwyższeniu do 960 zł, tj. o kwotę 60 zł.

We wszystkich trzech wypadkach emeryt otrzyma podwyżkę 60 zł, niezależnie od podwyższonego dodatku rodzinnego na żonę.

§ 6. Renty rodzinne w wysokości:

- 1) do 840 zł — podlegają podwyższeniu o kwotę 60 zł,
- 2) od 841 do 899 zł — podlegają podwyższeniu do kwoty 900 zł, nie mniej jednak niż o 30 zł.

Podwyższeniu o kwotę 30 zł ulegnie więc każda renta rodzinna wypłacana przed wejściem w życie uchwały w wysokości od 870 do 899 zł.

§ 7. 1. Dodatki rodzinne do emerytur i rent przyznanych na podstawie przepisów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1—5 podlegają podwyższeniu na takich samych zasadach, jak zasiłki rodzinne (załącznik nr 2 do zarządzenia).

2. Sprawę dodatków rodzinnych do rent przysługujących na podstawie przepisów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 6—8 regulują odrębne przepisy.

§ 8. Podwyższenie emerytur i rent oraz dodatków rodzinnych dla emerytów i rencistów nie ogranicza uprawnień uzależnionych od wysokości zarobków lub dochodów, w szczególności takich, jak ulgi w opłatach za korzystanie z urządzeń socjalnych i opiekuńczo-wychowawczych, korzystanie ze stypendiów i mieszkań kwaterunkowych.

§ 9. Emerytom i rencistom zatrudnionym w chwili wejścia w życie uchwały z zarobkiem nie powodującym zawieszenia prawa do emerytury lub renty (dla większości rencistów zarobek ten wynosi 750 zł miesięcznie) nie należy zawieszać prawa do tych świadczeń w okresie do dnia 28 lutego 1971 r., jeżeli granicę zarobku nie powodującego zawieszenia tego prawa przekroczyli tylko w wyniku podwyższenia zarobku na podstawie przepisów uchwały.

§ 10. Wytyczne niniejsze dotyczą spraw związanych z wykonaniem uchwały; w pozostałych sprawach dotyczących najniższych emerytur i rent, które nie zostały w uchwaleniu unormowane, należy stosować dotychczasowe zasady.

2

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 10 grudnia 1970 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Oleszno” obszar lasu o powierzchni 31,43 ha w Leśnictwie Zaborów Nadleśnictwa Oleszno, położony w miejscowości Zaborów, w gromadzie Oleszno, w powiecie włoszczowskim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 53 c, d, f, g, h, i części poddziałów a, b, c, d, g oddziału lasu 59, we-

dług oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1960—1969. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu drzewostanów wielogatunkowych o charakterze naturalnym ze znacznym udziałem olszy czarnej i jesionu wyniosłego.

4. Na obszarze rezerwatu zabrania się:

- a) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zmieniania stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego wydanego przez właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w porozumieniu z organem do spraw ochrony przyrody prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biotopie,
- c) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) zbioru owoców i nasion, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może

odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

- e) niszczenia oraz uszkodzenia drzew i innych roślin,
 - f) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
 - g) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
 - h) zanieczyszczania rezerwatu i wzniesienia ognia,
 - i) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
 - j) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
 - k) wznoszenia budowli oraz zakładania lub budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - l) przebywania poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Popko*

3

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 10 grudnia 1970 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Góra Sobień” obszar lasu o powierzchni 5,34 ha w Leśnictwie Mammasterzec Nadleśnictwa Lesko, położony w miejscowości Mammasterzec, w gromadzie Łukawica, w powiecie leskim województwa rzeszowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 20 d, f, g, h, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1968—1977. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego z chronionymi gatunkami roślin zielnych w runie oraz występującą na tym terenie rzadką fauną kserotermiczną.

4. Na obszarze rezerwatu zabrania się:

- a) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozostawieniem

w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,

- b) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - c) zbioru owoców i nasion, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
 - d) niszczenia lub uszkodzenia drzew i krzewów oraz innych roślin,
 - e) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
 - f) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
 - g) zanieczyszczania rezerwatu i wzniesienia ognia,
 - h) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
 - i) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
 - j) wznoszenia budowli oraz zakładania lub budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - k) przebywania poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Popko*